

til, naar man bortser fra Skoledirektionens Ralbsret, saa er det jo egentlig i hvert Fald aldeles overvejende Biskoppernes Ralbsret, der er Tale om, og man kan dog ikke nægte, at Biskopperne ogsaa staa som Tilhynsmænd og som meget virksomme Tilhynsmænd for Stolen. Jeg tror nok, at man kan sige, at Biskopperne overalt følge Forholdene i Skolerne med stor Interesse og have rig Lejlighed til at gøre sig bekendte med Skolernes Udvikling gennem de Indberetninger, der komme fra Skolekommissionerne. Jeg skal dernæst endvidere sige, at jeg tror, at den Ralbsret, der er udøvet af Biskopperne, saa langt fra har givet Anledning til Misnøje eller nogen særlig Kritik, at den snarere er bleven erkendt for at være overordentlig upartisk og vidnende om en Bestræbelse for at anvende de samme Principper i saa stor Udstrækning som muligt paa et større Omraade, end det er muligt for Skoledirektionerne at gøre. Derfor vilde jeg anse det for et Tilbagestridt, om man fratog Biskopperne den Ralbsret, de nu have. Jeg vil imidlertid ikke sige, at denne Bestemmelse er af saa afgørende Betydning, at jeg ikke kunde tænke mig, at man kom til en Forandring af den gældende Regel paa dette Punkt, hvis man i øvrigt kunde blive enig med Hensyn til denne Bestemmelse. Det Vædringsforslag, der under Nr. 54 b. er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), er jo ikke blevet opfattet som et Mæglingforslag, skønt det sikkert i Virkeligheden har adskillige Egenskaber af denne Karakter. Naar det ikke har Udset til at kunne gennemføres, vil jeg heller ikke anbefale at gaa den Vej, idet jeg selvfølgelig indser, at det under de forhaandenværende Forhold kan være vanskeligt at vende Forholdet, saaledes som det for Tiden er ordnet, ganske om. — Under Nr. 64 har jeg stillet Forslag om at stryge Bestemmelsen i § 18 om Afstedigelsesretten. Jeg ser mig ikke i Stand til at tiltræde Bestemmelsen i den Affattelse, den har faaet ved 2den Behandling, men vil subsidiært kunne tiltræde det Forslag, der er stillet under Nr. 63 af et Mindretal, idet jeg kan indrømme, at der derved skabes en vis Garanti for, at en Indstilling om Afstedigelse ikke er baseret paa Hensyn, som ikke bør kunne gøres gældende over for en Lærer. Paa den anden Side vil imidlertid, som jeg allerede ved 2den Behandling havde Lejlighed til at udtale, en Bestemmelse som denne bevirke, at Forholdet ikke bliver stort afvigende fra, hvad det allerede er, idet Ministeriet i mange Tilfælde har vist sig meget imøde-

kommende over for Indstillinger om Afstedigelse af Lærere, som, uden at der udtrykkelig har været noget at udsætte paa deres Embedsvirksomhed, dog have vist sig mindre stikede til at beklæde deres Stilling paa den Plads, hvor de vare ansatte. Naar man har lagt saa megen Vægt paa at have en Bestemmelse som den i § 18 angaaende en Afstedigelsesret, fordi man derved dog kunde komme til at ramme en Lærer, som efter den almindelige Mening i vedkommende Kommune ikke havde udfuldt sin Plads, synes jeg, at der havde været Anledning til ikke ganske at taste Brag paa det oprindelige Lovforslags § 14, sidste Stykke, hvorefter Oprykning paa højere Lønning skulde være afhængig af Skolebestyrelsens og Kommunalbestyrelsens Indstilling. Skønt jeg ved 2den Behandling fastholdt dette Forslag, har jeg ikke optaget det til 3dje Behandling, fordi jeg an saa det for unyttigt, efter at hele Udvalget havde indstillet det til Forkastelse, men jeg forbeholder mig paa ny at optage det til Forhandling paa Sagens videre Trin. — Angaaende Lønningsbestemmelserne, der indeholdes i 4de Afsnit, har jeg ikke villet stille noget gennemgribende Forslag om at føre Lønningerne tilbage til, hvad der var foreslaaet i det oprindelige Lovforslag, idet jeg har maattet erkende, at forskellige Bestemmelser, der ere indførte i Lovforslaget ved 2den Behandling, ganske afset fra Spørgsmaalet om Støtte til Fristolerne, ville medføre Byrder for Staten, som maa gøre det betænkeligt at gaa højere op end til den Udgift, som Lovforslaget med de reducerede Lønninger vil medføre. Jeg har derfor kun under Nr. 71 stillet Forslag paa et enkelt Punkt, nemlig angaaende Overlærernes Lønninger. Det maa ikke glemmes, at Overlærernes Lønninger ville ved den Affattelse, som det oprindelige Lovforslags § 11 har faaet i § 20 af det ved 2den Behandling vedtagne Lovforslag, blive reducerede med 1 å 200 Kr. Naar man saa hyderligere vil beståre deres Lønningstillæg, forekommer det mig, at deres samlede Løn vil gaa ned under, hvad man maa anse for passende for dem. Jeg har derfor stillet et Vædringsforslag, der skulde være et Mæglingforslag, idet jeg har foreslaaet, at Stigningerne kun skulle foregaa hvert 5te Aar i Stedet for, som det først var foreslaaet, hvert 4de Aar. Jeg skulde meget ønske, at det høje Ting maatte kunne tiltræde dette Forslag. — Det Vædringsforslag, jeg har stillet under Nr. 75, beklager jeg, at Flertallet ikke har kunnet tiltræde. Forholdet er jo her det, at efter Lovforslagets § 21, 2det Stykke, vil der kun, naar særlige Forhold maatte tale derfor, kunne approberes